

have Betydning for Fremtiden, saa mener jeg, at der endda er Noget vundet derved.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Der findes jo først opført nogle Vædringsforslag, med Hensyn til hvilke den ærede Ordfører med Rette har bemærket, at de kun ere Redaktionsforandringer, og jeg maa sige til, aldeles nødvendige Redaktionsforandringer, som jeg selvfølgelig fuldstændig maa gaa ind paa. Hvad angaar de Forslag, som ellers findes stillede med Hensyn til Kirke- og Undervisningsministeriet, da ere jo de allerfleste af disse stillede af Ministeren. Der findes imidlertid tvende Forslag, som ikke ere stillede af ham, men derimod ere fremkomne fra Udvalgets Side, og dem skal jeg derfor strax sige et Par Ord om. Det er de Forslag, som findes under Nr. 20 og under Nr. 26 b. Om Forslaget under Nr. 20 har jo den ærede Ordfører tilstrækkelig forklaret, hvorledes det forholder sig dermed, og jeg kan derfor indskrænke mig til at bemærke, at jeg jo ganske vist kunde have ønsket, at man var gaaet ind paa Forslaget om de 3,000 Rd. som Tillæg til Udgiften ved Kunstsamlingerne, til deres Vedligeholdelse og til yderligere Indkjøb, idet jeg ikke tror, at man selv ved et saadant Tillæg vilde komme ud over, hvad der virkelig i sin Tid var tilfattet med de Bølsb, som vare tilstaaede i dette Diemed. Men paa den anden Side kan jeg ikke Andet end anerkjende og paa-skjønne, at man har stillet et Bølsb til Raadighed udover det ved Finantsloven giene, hvorved der til en vis Grad vil raades Bod paa de Banse-ligheder, som med Nødvendighed maa sølge af den overordentlige Jordyrelse af de Gjenstande, hvorom der her er Spørgsmaal. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 26 b. er det jo, som Ordføreren bemærkede, ganske vist saa, at efter de Dplysninger, der ere fremkomne fra Bygningsinspektørens Side, er der for Diebliffet ikke synderlig Udsigt til, at det tilfattede Maal, Opførelsen af den Skole i Skaavup, der nu saa længe har maattet henstaa usfuldendt, vil kunne naas. Imidlertid var det jo dog muligt, at der kunde findes en eller anden Vej til at naae dette Maal. Seg kan kun sige, at naar jeg vil beskræbe mig for, saafremt der skulde vise sig en saadan Vej, at komme til at naae dette Maal, saa er det jo mindre, fordi jeg frygter for, at det, som den ærede Ordfører antydede, ikke skulde kunne lykkes min eventuelle Eftermand at komme ud over denne Banseklighed, skjøndt man jo dog ønsker at efterlade saa saa Knuder at løse som mulig, selv om denne nu er en af de mindst-betydende; men det er navnlig fordi, som jeg til-lob mig at oplyse sidste Gang, Tilstanden i Skolen er saa overordentlig maadelig, at det grændser til det Uanstændige, at Bygningen bliver staaende, som den nu staar. Deri ligger en tilstrækkelig Opfordring til at gjøre, hvad der er muligt, for at raade Bod herpaa ved Hjælp af den Bevilling,

som jeg nu antager vil blive given. Med Hensyn til de andre Vædringsforslag vil jeg kunne fatte mig meget kort, og jeg har heller ikke troet at have Grund til nogen udsørlig Udtalelse desangaaende, efterdem disse Forslag ere blevene tiltraadte af Udvalget i det Hele. De Bemærkninger, der ere komne frem, give mig dog Anledning til at knytte nogle enkelte Ytringer til disse. Med Hensyn til det første under Nr. 18 opførte Forslag har Ordføreren fuldstændig oplyst, hvorledes det forholder sig med dette Tilskud til Opførelsen af et Kapel paa et Sted, hvor der i høi Grad trænges dertil. Seg haaber ikke, at det fra nogen Side skal møde Banseklighed. Ved Forslaget under Nr. 19 skal jeg blot bemærke, at for saa vidt der, dog ikke fra Ordføreren men fra anden Side, har været Tale om det Uanstændige i, at der fra Vaisenhusets Side kunde drages Omsorg for Børn ude omkring i Landet i Stedet for, at Børnene droges ind til Vaisenhuset, da har det netop været en Opgave for mig at virke dertil, og det er ogsaa Formaalet for den sidste Omordning af Vaisenhuset, idet det ved denne i Modsetning til, hvad der saa Nar isorveien var anordnet, blev bestemt, at lige saa mange Pladser, som der findes for Rjøbenhavn og Sjælland, skulde der oprettes for Landet udenfor Sjælland, saaledes at der skulde sendes omkring til alle Stiftet i Landet Portioner af 60 Rd., og 78 saadanne ere for Diebliffet normerede. Seg har allerede tidligere bemærket, og jeg skal nu ogsaa her gjentage det, at medens jeg ikke kunde finde det i sin Orden, at den i Forslaget omtalte Understøttelse særlig blev tagen af det lille Bølsb, som nu har staaet saa længe hen paa Finantsloven som tilkommende Vaisenhuset, skulde jeg være meget villig til at gjøre Mit til at henlede vedkommende Stiftsøvrigheds Opmærksomhed paa, at her var en Leilighed, hvor maaste nogle af disse Portioner henfigtsmæssig kunde finde Anvendelse. Netop saadanne Opdragelsesanstalter, som have til Hensigt at sørge for forladte og hjemløse Børn og deriblandt sikket ogsaa forældre- og faderløse, vil der jo være Leilighed til at støtte og styrke yderligere ved at betale for Børnene paa en saadan Anstalt, hvor jo Betalingen ikke engang naar op til de 60 Rd. — Hvad angaar Forslaget under Nr. 21, da har den Opfattelse undret mig, som gjordes gjældende med Hensyn til dette Forslag fra den ærede Rigsdagsmand, som sidst havde Ordet (Sørgensen). Der maa hos ham være en hel Del Misforstaaelse tilstede og Mangel paa Opfattelse af, hvad der tidligere er passeret, ligesom ogsaa af, hvad der nu er blevet gjort. Han fandt, at dette var et Gjempe paa, at man gif vent bort fra, hvad man havde vedtaget ved 2den Behandling. Seg har nu ogsaa nogen Erfaring i Thinget og kan da sige, at saalænge jeg har haat den, og det er, saalænge Thinget har bestaaet, har dette meget jævnlig maattet ske, og man har ikke fundet no-